

KOMÁLOVICS ZOLTÁN

Ágnes álma

*Lánykorom, te, lánykorom,
Merre repülsz?
Hajdan eljövendő voltál,
Vékony testem folytatása.
Most ha vízhordáskor kútba nézek,
Köveken fekszik az arcom
Szemem kavicsok közt ázik.*

*Te is voltál fiatal lány,
Finoman szólt hangod.
Büszke lehetett párod a karban.
Sima, szép bőrödön fényes kenet-illat.*

*Aztán egy hosszúszárnyú álom
Szélbehajló ismeretlen fái kitakartak.
S mint lobogó árbo
Bomlik ki sorsból a testem.*

*A március kitapint minden formát,
Közelebb hozza a múltat a mához.
Tudom, egy álom élein élek,
Hogy a szerelem meghívás egy mozdulatra,
Szakadatlan ugrás az eljövendő
Pillanatba.*

*S már tudom, mint az évszakok,
Hogyan bomlik szét az idő,
Mégis jó volt vízhordáskor megtelepedni
A kútnál a gyenge leánynak.*

*Az első párhuzam álom volt köztünk:
A szélbehajló fák között
Csak köpenyed láttam,
Mint lobogó álom takarta a tested.
Szeretőd voltam abban az ágyban!*

*Most a pillanat kútjaiba
Hullik a test köpenye.
S mint egy kanna, vízbe merül.*

*Télen madarak telepednek a tájra,
Kiülnek a kút peremére.
Szívük megdermed
Szárnyukat lebocsátva.*

*Csak te repülsz el mindig,
Oh, Pandionisz, én kicsi fecském!*